

6. Η πνευματική Ανάπτυξη

Ανάγνωση: Α' Πέτρου 2:1-3

ΟΛΟΙ ξέρουμε πως ο άφθαρτος λόγος του Θεού μένει στον αιώνα. Αυτός ο άφθαρτος λόγος ήταν το περιεχόμενο του κηρύγματος του Πέτρου (είδαμε στα 1:12.25). Ο Πέτρος κήρυττε τον λόγο, επειδή ο λόγος του Θεού έχει ζωή – δίνει ζωή – τρέφει τη ζωή του πιστού. Επομένως η χριστιανική ζωή θα πρέπει να είναι μια ζωή που συνεχώς αυξάνεται. Και καθώς γεννηθήκαμε από τον λόγο του Θεού, έχουμε ανάγκη σαν πνευματικά βρέφη να τρεφόμεστε κιάλας συνεχώς με τον λόγο του Θεού. Η γέννηση πρέπει να συνοδεύεται από τη διατροφή. Κι όπως ένα μωρό αναζητεί το γάλα για να φάει και να μεγαλώσει, έτσι κι ένα πνευματικό βρέφος πρέπει να έχει το γάλα του λόγου του Θεού για να τραφεί και να αναπτυχθεί στη σχέση του με τον Χριστό. Ο ισχυρισμός αυτός του Πέτρου είναι ξεκάθαρος και χωρίς αμφισβήτηση, και μας καλεί να κάνουμε 4 βήματα προς αυτή την κατεύθυνση: 1. Να πετάξουμε από πάνω μας κάθε είδους κακία κλπ. 2. Να επιθυμήσουμε τον λόγο του Θεού. 3. Να αυξηθούμε πνευματικά. 4. Να γευθούμε την αγαθότητα του Θεού.

1. Να πετάξουμε από πάνω μας κάθε κακία κλπ. (εδ. 1)

Το εδ. 1 μιλάει σ' εμάς τους πιστούς και μας λέει να αποστραφούμε την ανθρώπινη φύση μας, να μην πούμε δηλ. «ε, άνθρωποι είμαστε, τι να κάνουμε...» Όχι. Αυτό το επιχείρημα πρέπει να το αφήσουμε κατά μέρος, να το πετάξουμε μακριά και ν' αλλάξουμε αντίληψη. Κι αυτό γίνεται με τη διαρκή μετάνοια. Μόνον έτσι, θα βιώσουμε τη μεταμορφωτική δύναμη του λόγου του Θεού. Κάτι παρόμοιο λέει η προς Εβραίους Επιστολή (12:1): «ας τινάξουμε από πάνω μας κάθε αμαρτία που μας βάζει τρικλοποδιές...» Μετάνοια εδώ σημαίνει να κρατάω συνεχώς στάση αποστροφής προς κάθε κακία κλπ. Πόσα προβλήματα στη χριστιανική ζωή θα είχαμε λύσει αν ακολουθούσαμε πιστά αυτή τη συμβουλή! Η ζωή μας θα ήταν γεμάτη και πιο ευλογημένη. Η αμαρτία μάς αποστρεφεί από τα καλύτερα δώρα του Θεού, κι όμως εμείς εξακολουθούμε να παίζουμε παιχνίδια με την αμαρτία. Αλλά η Γραφή λέει πως ό,τι σπέρνουμε, θερίζουμε.

Ο Πέτρος, λοιπόν, εδώ έρχεται ν' ασχοληθεί με 5 αμαρτίες που καταστρέφουν τον κάθε χριστιανό ξεχωριστά αλλά και την εκκλησία του Θεού ως σύνολο, γιατί της στερούν την αύξηση και την καρποφορία. α) *Κακία*. Είναι ένας γενικός όρος για τη διαφθορά, την εξαχρείωση και τη φαυλότητα, την κακοήθεια. Γενικά και στο πιο ανώδυνο, είναι η επιθυμία να πληγώσουμε τον άλλο με λόγια ή με έργα. β) *Δόλος*. Είναι η σκόπιμη ανεντιμότητα. Θέλω να πετύχω κάτι χωρίς να με καταλάβουν. Είναι εσκεμμένη ανειλικρίνεια. Η κρυφή μου απτζέντα –έχω κάποιες βλέψεις και σιγά σιγά μεθοδεύω τη δράση μου. Π.χ. Ο Αβεσσαλώμ. Αγκάλιαζε και φιλούσε έναν έναν και του υποσχόταν τα πάντα, για να κάνει την επανάστασή του. γ) *Υποκρίσεις* κάθε είδους. Όπως στο θέατρο: οι υποκριτές δείχνουν κάτι άλλο απ' αυτό που είναι. Η επιθυμία να κρυφτείς, είναι υποκρισία. δ) *Φθόνος*. Η ζηλότυπη, μνησικάκη δυσαρέσκεια για κάτι. Είναι η επιθυμία ν' αποκτήσω κάτι καλό που ο άλλος έχει. Δεν μπορώ να τον βλέπω. Θέλω να του το πάρω. ε) *Καταταλιές*. Πολλές μορφές καταταλιές. Η δυσφήμιση του άλλου με ιδιωτική διακίνηση ψιθύρων και φημών, που όλα είναι ψέματα. Ή η επιθυμία για εκδίκηση και αυτοπροβολή, που συχνά κινείται από την τάση να πάρουμε τα μάτια του κόσμου από τις δικές μας αποτυχίες ή λάθη και να τα στρέψουμε σε αυτά των άλλων. Όλες αυτές οι μορφές αμαρτίας έχουν να κάνουν με τη μη αλήθεια, με οτιδήποτε το κάλπικο, το ψεύτικο, το παραπλανητικό. Από την εποχή της Εδέμ ο σατανάς σεβρίζει στον άνθρωπο ψέματα, απάτη και μισές αλήθειες. Αν θέλουμε ν' απολαύσουμε τη χριστιανική ζωή είναι ανάγκη να κόψουμε κάθε γέφυρα με τα έργα της σαρκός. Πρέπει να πετάξουμε από πάνω μας όλες αυτές τις αμαρτίες. Αυτή όμως η απόρριψη δεν γίνεται από τη μια μέρα στην άλλη αλλά συντελείται με την ανάπτυξη της χριστιανικής ζωής. Όσο πιο κοντά ερχόμαστε στον Κύριο, αυτός «αντικαθιστά» όλες αυτές τις αμαρτωλές επιθυμίες με τις δικές του επιθυμίες.

2. Να επιθυμήσουμε τον λόγο του Θεού (εδ. 2^ο).

Το εδ. δύο μάς παροτρύνει, στη θέση των καταστροφικών συνεπειών της αμαρτίας του εδ. 1, να βάλουμε τη λαχτάρα για τον λόγο του Θεού. Ο Θεός δεν αφήνει κενά. Μας προτρέπει να πετάξουμε κάτι σαν άχρηστο και επιζήμιο αλλά παράλληλα μας προτείνει τι να βάλουμε στη θέση του: την αγάπη για τον λόγο του (επιποθώ = επι+ποθώ, αποζητάω κάτι με μεγάλη επιθυμία). Καθώς γυρίζουμε τα νώτα στην αμαρτία πρέπει τώρα να κάνουμε το δεύτερο μεγάλο βήμα της μετάνοιας: πρέπει να στραφούμε στον λόγο του Θεού με λαχτάρα, όπως το μωρό λαχταράει το γάλα της μάννας του. Και να το κάνουμε αποφασιστικά και σταθερά.

Τα μωρά έχουν αυτή την αυθόρμητη ανάγκη μέσα τους. Επειδή δεν μπορούν να πουν «πεινάω» στέλνουν άλλα μηνύματα: κλαίνει. Κανένας δεν τα δίδαξε να πεινούν ή να ζητούν το γάλα τους. Είναι πηγαία ανάγκη που εκδηλώνεται με

αδημονία. Ο χριστιανός, ωστόσο, αποφασίζει ο ίδιος για το αν θα τραφεί ή όχι με τον λόγο του Θεού. Κι αυτή είναι η ευθύνη του. Με την ίδια έννοια ο χριστιανός νιώθει την ανάγκη πηγαία μέσα του να τραφεί με τον λόγο του Θεού. Ο ιερός Αυγουστίνος έλεγε πολύ σωστά ότι μέσα μας υπάρχει ένα απέραντο κενό, που μόνο με τον Θεό μπορεί να γεμίσει. Εντύπωση μας κάνει ότι ο Πέτρος δεν λέει να λαχταράμε τον λόγο του Θεού αν νιώθουμε ότι είμαστε βρέφη ή για όσο διάστημα είμαστε βρέφη αλλά θεωρεί ότι πρέπει να τρεφόμεστε με τον λόγο του Θεού όλη μας τη ζωή, αν θέλουμε να αναπτυχθούμε πνευματικά. «Γεννηθήκαμε διά του λόγου» (Α΄ Πε 2:23) και αυξανόμαστε διά του λόγου. Η λαχτάρα για τον λόγο του Θεού έρχεται μαζί με την εμπειρία της αναγέννησης.

Ο κάθε χριστιανός αναπτύσσεται ατομικά. Καθώς ωριμάζουμε, γινόμαστε από νήπια πνευματικοί άνδρες και θα ζητούμε και τη στερεά τροφή. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι θα εγκαταλείψουμε τη λαχτάρα για τον ίδιο τον λόγο του Θεού. Το ιδεώδες είναι ο ώριμος πιστός με μια ασίγησθη δίψα για τον λόγο του Θεού. Κι αυτό είναι κάτι για το οποίο κάθε μέρα θα πρέπει να προσευχόμαστε. Να γιατί πρέπει ν' αποτινάξουμε από πάνω μας όλες αυτές τις αμαρτίες που προαναφέραμε. Γιατί, όσο υπάρχουν όλες αυτές οι αμαρτίες μέσα μας, τόσο θα μειώνεται η όρεξή μας για τον λόγο του Θεού. Όσο καλά κι αν μαγειρεύει η γυναίκα μας και μας περιμένει το μεσημέρι για φαγητό, αν εμείς σταματήσουμε και κατεβάσουμε ένα πιτόγυρο και άλλα «βρώμικα» με μπίρες, το φαγητό στο σπίτι δεν μας κάνει καμιά εντύπωση. Δεν πεινάμε πια. Τα «βρώμικα» αυτού του κόσμου, μας κόβουν την όρεξη για τον λόγο του Θεού. Ο πνευματικά υγιής χριστιανός είναι ο πνευματικά πεινασμένος χριστιανός. Αν δεν πεινάς, δεν είσαι υγιής. Μπορεί να έχεις πυρετό, να έχεις το στομάχι σου, στιδήποτε. Δεν είσαι υγιής. Ο Θεός μάς θέλει να έχουμε πείνα για τον λόγο του –και άρα να είμαστε υγιείς. Με τον όρο «άδολο γάλα» ο Πέτρος τονίζει τη γνησιότητα του λόγου του Θεού. Δόλος σημαίνει απάτη ή εξαπάτηση. Ο λόγος του Θεού κανέναν δεν εξαπατά, κανένα δεν παραπλανά. Μπορούμε να τον εμπιστευθούμε άφοβα, χωρίς τις προσμειξεις των ανθρώπινων ή θρησκευτικών παραδόσεων. Πολλοί ερμηνευτές βρίσκουν στο εδάφιο αυτό μυστηριακή ορολογία της εποχής, χωρίς όμως να έχει επικρατήσει μια τέτοια άποψη. Πράγματι, αναφέρεται μια τελετή φρυγικών μυστηρίων όπου ο μουόμενος έπινε γάλα για να τονιστεί η αναγέννησή του. Επίσης, ο Πλίνιος μνημονεύει το λουτρό της Ποππαίας με γάλα.

3. Να αυξηθούμε στη σωτηρία (εδ. 2^β)

Γιατί πρέπει να λαχταρούμε τον λόγο του Θεού; Ο ίδιος λόγος που μας αναγέννησε, έρχεται τώρα και γίνεται το μέσον για την πνευματική μας αύξηση. Εξηγητική δυσσχέρεια μοιάζει να υπάρχει στη φρ. *εις σωτηρίαν*. Εδώ οι παραλήπτες της Επιστολής του Πέτρου έχουν τη σωτηρία. Στη μετ. «για να φτάσετε στη σωτηρία» το ίδιο πρόβλημα υπάρχει. Ποια είναι αυτή η σωτηρία;

1. Η έννοια είναι «να αυξηθείτε όπως ταιριάζει, ανάλογα με τη μεγάλη αξία της σωτηρίας που έχετε». Στο Α΄ Πε 1:18 βλέπουμε την αξία αυτής της σωτηρίας, που δεν είναι «διά φθαρτών αργυρίου και χρυσίου...» Επομένως είναι σαν να τους λέει, «φιλοτιμηθείτε να ανταποκριθείτε σ' αυτή τη σωτηρία με το να ενδιαφερθείτε για την αύξησή σας». Π.χ., δείτε τη μεγάλη απογοήτευση διεθνώς για το παιδάκι των προσφύγων που βρέθηκε πνιγμένο στην ακτή! Πόση χαρά θα είχαμε αν γλίτωνε, τρεφόταν καλά και γινόταν άντρας. Θα άξιζε τον κόπο όλη η επιχείρηση διάσωσής του.

2. Μια δεύτερη, συμπληρωματική έννοια είναι «να αυξηθείτε με τον λόγο του Θεού ώστε να οδηγηθείτε σε μια όλο και πληρέστερη αποκάλυψη της σωτηρίας, που ξεκινάει απ' αυτό τον κόσμο και συνεχίζεται στην αιωνιότητα». Πρόκειται για την εσχατολογική σωτηρία.

Πολλοί πιστοί, δυστυχώς, δεν απολαμβάνουν όλα τα προνόμια της σωτηρίας, ακριβώς επειδή δεν αναπτύσσονται πνευματικά. Χάνουν τα καλύτερα που ο Θεός έχει ετοιμάσει γι' αυτούς. Ικανοποιούνται μόνο με τις ευλογίες του νεογέννητου βρέφους, και δεν ξέρουν τι χάνουν από τις ευλογίες των «τελείων», δηλ. των ωρίμων, των οποίων είναι η στερεά τροφή (Εβρ 5:14). Δεν τους ενδιαφέρει η προσευχή, η μελέτη και η εμπάθυνση στη Βίβλο, να δώσουν τη μαρτυρία τους για τον Χριστό, να ζήσουν την κοινωνία της εκκλησίας. Είναι βολεμένοι με την αρχική τους πίστη και δεν θέλουν καμιά πρόοδο.

4. Να γευτούμε την αγαθότητα του Κυρίου (εδ. 3)

Η επιθυμία για αύξηση συνδέεται με την εμπειρία της αγαθότητας του Θεού. Το εδάφιο έχει την προέλευσή του στον Ψλ 34:8 «Λάβετε πείρα μόνοι σας και δείτε πόσο είναι καλός ο Κύριος...» Ένα πρώτο δείγμα αυτής της αγαθότητας του Κυρίου που λαμβάνει ο άνθρωπος είναι η χάρη του Θεού. Οι αναγνώστες της επιστολής είχαν γευθεί τη αγαθότητα του Κυρίου διά του λόγου του. Είχαν λάβει τη σωτηρία.

Όσοι δεν γεύονται την αγαθότητα του Κυρίου, δεν μπορούν να λαχταρούν τον λόγο του Θεού. Αν πάψουμε να τρεφόμεστε με τον λόγο του Θεού, παύουμε να γευόμαστε τη νοστιμιά της αγαθότητας του Θεού, η οποία βρίσκεται στον λόγο του. Αν ο λόγος του Θεού έχει τη δύναμη ν' αναγεννά τον άνθρωπο, έχει τη δύναμη και να δημιουργήσει την επιθυμία στον αδύναμο χριστιανό.

Γι' αυτό προσκαλούμε τον καθένα, πριν απορρίψει τον Θεό να πάρει μια γεύση από την αγαθότητά του, κι αυτή θα την ανακαλύψει μέσα στον λόγο του. *Έν τῷ τρώγειν ἢ ὄρεξις*: Όταν γευόμαστε τις αλήθειες του Κυρίου, τις βρίσκουμε καλές και εποικοδομητικές για τη ζωή μας, κι έτσι δημιουργείται μέσα μας η λαχτάρα για το άδολο γάλα του λόγου του Θεού.
